

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RARE VOGELS

Komedie in drie bedrijven

door

Roger Deforce

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2003
Nr.1636

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *RARE VOGELS* op te voeren moet de naam van auteur *ROGER DEFORCE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Roger Deforce

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S.

ANDREAS VOGELS	Burgemeester van een klein Vlaams dorp en eigenaar van een chemische fabriek.
BEA VERKEST	Zijn vrouw.
CHRIS	Hun zoon.
TUURKE	Broer van Andreas. Een simpele man.
FRITS SOMERS	Voorzitter van de plaatselijke partij van de Groenen.
MEVROUW SOMERS	Karate-specialiste.
GREETJE	Hun dochter. (verliefd op Chris)
ERIC	vriend en studiegenoot van Chris.
BOER WANNES	
ADELE DE KEYSER	Provinciale voorzitter van de Partij van de Groenen.
KATHY (Andrea)	Haar dochter. (in het verhaal aanvankelijk als Andrea voorgesteld)
DIRECTEUR KANEYT	Directeur Mode-school.
WED. JOKT	Lid van plaatselijke missienaakring en winnares van de provinciale Rome reis.
KANUNNIK DE BOK	

(6 dames - 8 heren)

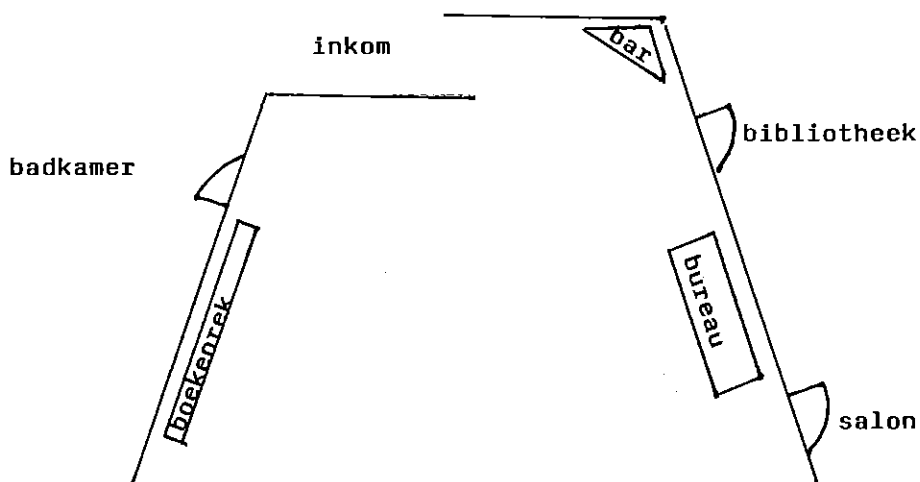
I N L E I D I N G.

Het verhaal speelt zich af in de woning van Andreas Vogels, burgemeester van het landelijk dorpje en tevens eigenaar van een kleine, chemische fabriek.

De gemeenteverkiezingen staan voor de deur en de burgemeester moet 's avonds het woord voeren op 'n verkiezingsmeeting. In de fabriek is 'n computer op hol geslagen en de té hoge druk in 'n stoomketel dreigt de boel te doen ontploffen. De milieubeweging en vooral de plaatselijke oppositiepartij van de groenen komt op straat om de sluiting van de "stinkfabriek" af te dwingen.

D E K O R.

Aan de ene kant van de scène staat 'n barmeubel, 'n bureau met telefoon; aan de andere kant 'n boekenkast... Er zijn verscheidene deuren, o.a. 'n toegang tot de inkomhall, de badkamer, salon, bibliotheek...

E E R S T E   B E D R I J F.

E E R S T E   T A F E R E E L.

(Tuurke komt op; hij is 'n wat simpele man en draagt 'n duidelijk veel te groot pak, en 'n grote cowboyhoed; hij kijkt wat omzichtig rond en gaat dan snel door naar de bar, schenkt zich 'n borrel in en drinkt die in één teug leeg. Hij parodieert 'n beetje J.R. uit Dallas! Met fles in de hand)

TUURKE: O.K.! That's it! (gaat in midden van scene staan; heel pathetisch) Sue!... Sue Ellen? (luider) Where are you?... Sue? (Kijkt rond, onder tafel) Joehoe?... Niks! (kijkt in lade van kast) Zelfs geen halve fles whisky! (Krabt zich achter oren) Tuurlijk niet... Een halve fles is nog half vol... en zo lang 'n fles niet leeg is, is zij in dit huis niet veilig! (bekijkt fles, geeft er zoen op) I love you! Ik hou van meiden waar pit in steekt... (neemt slok) Da's straffe pit... (boert. Door-snuffelt ladenkast, neemt er map uit en legt die voorzichtig neer) Ik vraag me af hoe de jongste aanwinst van Mevrouw er uit ziet... (Opent map, bekijkt inhoud van op afstand, met kritisch oog, neemt slok) Voor mij zijn ze allemaal gelijk... (buigt zich over map) ... alleen is het geschrift van de ene moeilijker te lezen dan dat van een andere. (Leest moeilijk) "Mijn allerliefste Clara" (richt zich op) Tiens, ik wist niet dat zij Clara heette... (Peinzend) Dat is misschien haar tweede naam. Ja, dat is het: Bea Clara! Bij mij is dit ook zo: ik heet Arthur! (richt zich op) Mooi, hé! Dat klinkt sjiek... (zakt opnieuw in elkaar) maar de mensen noemen mij "Tuurke"!... Ja, ik ben slechts de broer van de burgemeester, nietwaar? Mijn broer, dié heeft

'n mooie naam! Andreas! Klinkt goed, hé... Niemand noemt hem "Dreke", zelfs niet André... Neen, Andreas! Maar ja, hij is de burgemeester, nietwaar... Je kan de burgemeester toch geen Tuurke noemen, vooral niet met zo'n naam... (neemt brief uit map en leest) "Liefste Clara" (knikt) Jaja, we hebben het begrepen... "Ik weet dat u niet graag heeft dat ik u schrijf"... En waarom doe je dat dan?... "Maar ik had behoefte (schrikt op, leest dan verder) "behoefte aan contact..." Hij is misschien zijn contactsleutels verloren (leest verder) "Ik weet dat U het niet gemakkelijk heeft..." Ah neen, dat is waar... En de burgemeester ook niet. Vooral nu niet, met die verkiezingen die voor de deur staan... en die stoomketel in de fabriek die op springen staat... (wrijft over buik) Oei, oei! Mijn blaas staat ook op springen. (snel af door de deur van badkamer! Op hetzelfde ogenblik komt de burgemeester op. Uiterst zenuwachtig naar telefoon; draait snel nummer.)

ANDREAS: Met de burgemeester! Waar blijft die hersteller toch?... Dat weet ik! Maar als heel de boel straks in de lucht vliegt, dan vlieg jij aan de deur, begrepen? Ik betaal jullie om de zaak onder controle te houden. Basta! (gooit toestel dicht; gaat zitten) Ik word er nog gek van... (springt opnieuw op) "Tuur"! TUUR! Waar zit je?

TUURKE: (Vanachter de deur) Hier!

ANDREAS: (duwt deur open) Kom eens... en 'n beetje rap.

TUURKE: (Komt op scène, met opgetogen gezicht) Oef... die spanning is al weg, zie! Heb je me geroepen?

ANDREAS: Waarom sta je hier?

TUURKE: Omdat ik je hoorde roepen...

ANDREAS: Ach zo!... Waarom vraag je dan of ik je riep? (Tuurke kijkt beduusd) Wat heb je in de badkamer verloren?

TUURKE: Verloren? Eigenlijk niets... Wil je 't echt weten?

ANDREAS: (Kort) Neen! (bekijkt hem kritisch) Wat doe je met MIJN kleren?

TUURKE: Ze dragen, nietwaar?

ANDREAS: Tuur! Ik heb geen lust op grapjes te maken. Mijn hoofd staat er niet naar.

TUURKE: Waarnaar?

ANDREAS: Naar... Oh, hou op steeds mijn woorden te herhalen! En ga andere kleren aantrekken. Je bent precies 'n sloddervos!

TUURKE: (pruillip) Waarom verwijt je mij? Ik ben niet Slodder Vos. Ik ben Arthur... enfin, Tuurke VOGELS! (smekend) Je gaat me toch niet opnieuw in Beernem steken, hé, (klampt hem vast) André! Ik wil niet naar Beernem... Ze zijn daar allemaal stapelgek.

ANDREAS: (ruikt geur van drank) Je hebt opnieuw aan de fles gezeten, Tuur. (Tuurke schudt paniekerig hoofd) Luister! (neemt hem vast bij beide schouders) Ik heb je verwittigd: als je hier wilt blijven, moet je je gedragen als 'n normaal mens!... Als de broer van de burgemeester.

TUURKE: (onbegrip, zacht) Hoe moet ik dat doen, André?

ANDREAS: (luid) Je normààl gedragen, verdorie!

TUURKE: (gezicht klaart op) Ha! Doen zoals ik altijd doe..

ANDREAS: (opgewonden) Luister, Tuur. Probeer me nu niet op stang te jagen. Vandaag niet!

TUURKE: Waarom niet?

ANDREAS: Omdat ik al genoeg zorgen om het hoofd heb. (Tuurke bekijkt zijn hoofd kritisch) De fabriek staat op springen en de computerspecialist is nergens te vinden.

TUURKE: Wie?

ANDREAS: (schreeuwt) De computer-specialist, domoor!

TUURKE: (nuchter) Juist.

ANDREAS: (beetje verrast) Heb je me begrepen?

TUURKE: Ja... dat ik 'n domoor ben. Maar dat wist ik al.

TUURKE: (bij zichzelf, nadenkend) Kom... poeter... kom poëtie... poëtie poëtie poëtie (gehurkt; alsof hij 'n poesje onder tafel zoekt)

ANDREAS: (ogen ten hemel geslagen) God! Waar heb ik dat verdiend?

TUURKE: (staat op) Ik weet het! Ik weet het!

ANDREAS: (ongerust) Jij weet wat?

TUURKE: Jij hebt mij in de rug gestoten.

ANDREAS: Wat bedoel je?

TUURKE: Op de hooimijt! We zaten op de hooimijt!
(mimeert gebeurtenis: zitten, stoot in rug, voorover vallen)

ANDREAS: 't Is al goed... (zenuwachtig) Straks ga je 't nog op de markt uitbazuinen.

TUURKE: Wat?

ANDREAS: Het was 'n ongeluk...

TUURKE: Ik ben niet ongelukkig... ik heb het hier goed...

ANDREAS: Ik wist niet dat jij je iets van dat ongeluk herinnerde.

TUURKE: Welk ongeluk?

ANDREAS: Weet je 't niet meer?

TUURKE: Het bonst hier zo in mijn hoofd... is er 'n ongeluk gebeurd? Je ziet er zo beteuterd uit... (loopt naar fles, en biedt ze hem aan) Hier zie... Pak vast. Dat spoelt alles door...

ANDREAS: (duwt fles weg) Neen, ik moet het hoofd koel houden, vooral vandaag.

TUURKE: Da's niet goed als je met 'n kouwe kop loopt; je zal 'n snotvalling opdoen... en dan ga je je speech niet kunnen houden.

ANDREAS: Dat ook nog. (opnieuw zenuwachtig) Wààr heb ik hem gelegd? (zoekt wat rond op bureau) JIJ hebt toch niet aan mijn papieren geraakt, hé?

TUURKE: (nog altijd met fles) Een klein slokske?

ANDREAS: (zucht, laat zich op stoel vallen) Je hebt misschien gelijk: ik sta te veel onder spanning.

ANDREAS: (drinkt slok; en zucht zalig)

TUURKE: (naar deur van badkamer gelopen, opent ze en no-
digt Andreas uit naar binnen te gaan) Hier kan je
die spanning kwijt. Echt! Zelf geprobeerd!

ANDREAS: (hoofdschuddend) 't Is nu niet het moment om 'n
douche te pakken. Straks komt die computer-deskundige
(Luistert plots aandachtig) Hoor je dat ook?

TUURKE: (luistert heel aandachtig, temidden van slilte boert
hij plots) Pardon! (verwonderd tot Andreas) Hoe
kan dat nu? Jij wist vooraf dat ik 'n boerke ging
laten?

ANDREAS: Hou je mond! (Tuurke legt hand op mond) Zie je
wel!

TUURKE: (verbaasd) Eerst zei je me dat ik moest luisteren!

ANDREAS: (zich opwindend, recht) Ze zijn al bezig met de
mensen op te trommelen. Profiteurs, dat zijn ze!
Heel die bende groene padden! Ze blazen alles op!

TUURKE: (gezicht klaart op) Ja! Ik ken dat ook... dat
gedichtje van die kikker die zich opblies en dan
sprong zijn blaas... pang!

ANDREAS: (gestoord) Je kan ze allemaal over dezelfde kam
scheren... al die milieu-fanaten! Van zodra er één
zwart wolkske uit de fabrieksschoorsteen komt, maken
ze er 'n echt Tchernobyl van.

TUURKE: (heftig knikkend) Dat is waar, André... (plots na-
denkend) Wat wil je daarmee zeggen?

ANDREAS: (geïriteerd) Dat je me op de zenuwen werkt... Voor-
uit, ga andere kleren aantrekken!

TUURKE: (morrend) Ik voel me goed in die ruime kleren...
(Wendt zich nog even om) En 't is mode! (Tuurke af)

ANDREAS: (bij zichzelf) Zwijg me van die mode... Het is
allemaal mode nu! Als 't maar sloddert en los hangt.
(trekt hemd uit broek en lost das om hals) Zie: ik
ben al in de mode! (bekijkt plots zichzelf en ont-
nuchtert) Lieve deugd, wat sta ik hier te doen?

TWEEDE TAFEREEL:

(Bea - Andreas)

(Op dat ogenblik komt zijn vrouw, Bea, binnen. Ze schrikt even op, en begint dan hartelijk te lachen.)

BEA: Andreas! Zo heb ik je nog nooit gezien... Enfin, niet in je bureau tenminste.

ANDREAS: (kleedt zich snel opnieuw deftig) Excuseer, Bea. Ik was even mezelf kwijt.

BEA: (spottend) Dat zie ik! Je was bijna je hemd en je broek kwijt!

ANDREAS: Het is Tuurkes schuld.

BEA: Zo? Wordt hij nu al agressief ook!

ANDREAS: Neen, neen! Hij liep hier rond met mijn kleren aan.

BEA: En daarom trek jij je hemd uit je broek! (hoofdschuddend) Ik geloof toch dat 'n familietrek is. (loopt naar boekenkast, en ziet map geopend liggen, beetje gestoord) Andreas, ik wil niet dat je in mijn brieven snuffelt!

ANDREAS: (geïrriteerd) Jij en je brieven! Als we vijf minuten samen zijn, zit je tien minuten in die... die onnozele liefdesbrieven te snuisteren.

BEA: Wanneer heb jij vijf minuten tijd... voor mij, bedoel ik? Als je niet op de fabriek bent, zit je op het stadhuis of op een of andere politieke meeting. Ik heb je de laatste weken bijna niet in huis gehad.

ANDREAS: (verontschuldigd) Je moet dat begrijpen, vrouw. (Bea haalt schouders op en mimeert "vrouw" met verwijtend gezicht) De weken voor de verkiezingen zijn de ergste... En met die problemen op de fabriek staan de Groenen natuurlijk klaar om er munt uit te slaan.

BEA: Ik heb gehoord dat ze 'n betoging willen inrichten.

ANDREAS: Nooit!

BEA: Ze zijn al verzameld op het Muntplein.

ANDREAS: Als ze het riskeren op straat te komen, stuur ik er de politie op af! Ik laat me niet dreigen.

BEA: Waarom wil je hun delegatie niet ontvangen? Dat zou de gemoederen wat bedaren.

ANDREAS: De mijne niet! Die Frits komt hier niet in huis! Hij heeft al genoeg geprobeerd me stokken in de wielen te steken. Waarom, denk je, heeft hij de partij van de Groenen opgericht?

BEA: Vergeet niet dat hij het aan den lijve heeft ondervonden dat werk in zo'n chemische fabriek gevaren biedt.. Hij heeft er tenslotte zijn oog verloren.

ANDREAS: Dat was 'n ongelukje. En hij heeft er genoeg geld voor getrokken.

BEA: Er zijn dingen die je met geen geld kan kopen.

ANDREAS: Noem er even 'n paar!

BEA: (blijft rustig) Zoiets begrijp jij niet.

ANDREAS: Toch wel. Ik begrijp je maar al te goed. Je hebt die Frits nog niet uit je gedachten gezet.

BEA: Dat is onzin!

ANDREAS: En het ergste is dat je niet ziet dat je eigen zoon zich door "Herr" Frits laat manipuleren... Waar is hij trouwens?

BEA: Hij is nog niet thuis.

ANDREAS: Ik wist niet dat er de zaterdagmiddag lessen gegeven werden aan de Univ. Ik zal je vertellen waar hij zit; bij die groep oproerstokers ginder! Haha! Die Frits heeft het handig geflikt: de vader proberen klein te krijgen door de zoon te lijmen!

BEA: Chris meent het goed...

ANDREAS: Natuurlijk dat jij hem verdedigt: dat je eigen zoon rondscharrelt met de dochter van je politieke tegenstander vind jij normaal!

BEA: (scherper) Frits is "mijn" politieke tegenstander niet!

ANDREAS: (ironisch) Eindelijk komt de aap uit de mouw: je bekent dus dat hij nog altijd wat voor je betekent.

BEA: (ongeduldig) Ik beken niets! (begint zenuwachtig in brievenmap te snuffelen.)

ANDREAS: Juist... Je verwijt me dat ik geen tijd heb om met je te praten, en als ik het doe, vlucht je in die oude liefdesbrieven. (tot bij vrouw; probeert haar map af te nemen; Bea reageert)

BEA: En als IK over je zoon spreek, vlucht jij in je eigen politiek gekleurde vooroordelen.

ANDREAS: Vind jij het normaal dat je zoon...

BEA: (scherp) Chris is ook jouw zoon!

ANDREAS: Dat MIJN zoon optrekt in de betoging gericht tegen MIJN fabriek?

BEA: (nuchter) Vergeet niet dat de fabriek van mijn vader was.

ANDREAS: Dat kan ik niet vergeten: je herinnert er me voortdurend aan.

BEA: En als Chris betoogt tegen de stank van die fabriek en al die andere rotzooi, die ze overal rondstrooit, dan heeft hij gelijk: het stinkt hier! (ze sluit kwaad map met brieven, en verlaat scène)

DERDE TAFEREEL.

(Andreas - Tuurke - Boer Wannes)

(Tuurke op, nog altijd met hoed en wijde broek; hij heeft wel zijn hemd uitgedaan en staat daar in zijn onderlijfje.)

ANDREAS: (schrikt) In 's hemelsnaam! Arthur! Ik had je gezegd andere kleren aan te trekken. Dit is hier geen striptease-tent.

TUURKE: (terneergeslagen) Je mag niet kwaad zijn op mij.

ANDREAS: (beetje stiller) Ik ben niet kwaad.

TUURKE: Jawel... je noemt me Arthur... Anders noem je me altijd Tuurke.

ANDREAS: (beetje nors, maar niet echt) Allez, Tuurke dan, als je dat liever hoort... (Tuurke knikt heftig) .. Waar is je hemd?

TUURKE: In de hall.

ANDREAS: (verwonderd) Wat doet je hemd in de hall, verdorie?

TUURKE: (onbegrip) Op 'n kapstok hangen...

ANDREAS: (opnieuw geërgerd) Dat is niet de plaats om je hemd op te hangen.

TUURKE: Ik weet het... maar ik was me net aan het omkle- den, hé?... ik stond daar met mijn hemd in mijn han- den en toen werd er gebeld.

ANDREAS: Gebeld? (zenuwachtig) Waarom zeg je me dat niet? Dat zal die computer-specialist zijn... Vooruit, laat hem binnen.

TUURKE: (hoofdschuddend) Vooruit, vooruit... Een mens heeft hier geen tijd om z'n hemd aan te trekken... (terwijl hij weggaat) Nog 'n geluk dat het alleen mijn hemd was... (Tuurke af.)

ANDREAS: 't Zou tijd worden. (zich opwindend) Ik vraag me eigenlijk af wat die computer-specialist HIER komt doen! Hij moet op de fabriek zijn, verdorie, Dààr staat de boel op springen!

ANDREAS: (laat zich moedeloos in zetel hangen) God!

Waarom ben ik begonnen? Stank voor dank, dat krijg je ervoor... (hoort iemand aan de deur) Ha, daar is hij! (springt recht; in de deuropening staat Boerke Wannes; hij is 'n ouder, maar nog zeer levendig ventje, gekleed in 'n vuil werkpak. Hij heeft zijn handen vol met verflenste groenten) Wat kom JIJ hier doen?

WANNES: (gaat naar bureau van burgemeester, en deponeert er, blijkbaar met veel genoeg, heel de rotzooi op) Een kadootje voor onze lieve burgemeester, sakkerdjie.

ANDREAS: (Paniekerig, naar zijn bureau) Maar kijk me dat toch eens aan! Goeie God, moet je dat bekijken!

WANNES: Ik ben er moe op gekeken. En laat die "Goeie God" hier maar buiten. Hij heeft daar niets mee te maken.. Maar die stinkfabriek van jou wèl, sakkerdjieë!

ANDREAS: (wil groenten van bureau vegen, maar durft ze niet vastnemen) Mijn bureau! Heel die vuile troep op mijn bureau!

WANNES: Is dat zo erg? Met 'n vod en 'n beetje water is hij weer proper... maar dat "groensel" niet! Als dat zijn oren laat hangen, dan komt dat niet meer recht, sakkerdjie! (burgemeester neemt liniaal en schuift groenten opzij) Ben je bang om ze vast te pakken? (Wannes grijpt groenten in handen) En wat moeten wij dan zeggen? Wij, kleine groenselboerkes, die hele dagen met onze blote handen al dat groensel uit de grond moeten rukken, om ze op de mesthoop te gooien! Op de mesthoop, sakkerdjie! Iedere keer dat die stinkfabriek van jou haar vuiligheid over mijn hoveke heeft uitgespuwd.

ANDREAS: (kwaad) Scheer je weg!

WANNES: Hola! Hola! Niet zoveel wind maken, burgemeester! Hij komt uit het verkeerde gat! (gooit pak groenten op grond en trekt pet wat dieper) Blaas maar, hij (= pet) staat vast!

ANDREAS: (kwaad, in richting van deur) Tuur! TUUR!

WANNES: Ik hoor het al. Die sukkelaar mag hier al het vuile werk doen! (hoofdschuddend) De mensen hebben nog gelijk ook.

ANDREAS: Welke mensen? Wat zeggen de mensen?

WANNES: Daar kan ik moeilijk op antwoorden, hé? Dat zijn twee vragen ineens!

ANDREAS: (grijpt Wannes bij kleren) Luister, Boerke.

WANNES: Ah? 'k Zie dat je toch niet bang bent je handen te gebruiken. (Burg. laat hem los) Je gaat je handen goed moeten wassen, burgemeester. Die vuiligheid zit niet alleen in het "groensel". Het kruipt in de kleren ook!

ANDREAS: (stiller) Waarom zou ik mijn handen vuil maken?

WANNES: Juist... Dat zal Tuurke wel doen.

ANDREAS: (met ingehouden toorn) Wát zeggen de mensen over Tuur?

WANNES: Dat hij een braaf ventje is...

ANDREAS: Is dat alles?

WANNES: En dat hij geluk heeft dat hij zo'n goede broer heeft, hé?

ANDREAS: (beetje opgewekter) Zeggen ze dat, ja?

WANNES: (knikt) Alleen zijn er die zich afvragen waarom Tuurke in Beernem zat, voor je burgemeester was en nu niet meer!

ANDREAS: (opnieuw nors) Dat kan jij niet begrijpen.

WANNES: Jawel, sakkerdjie. De broer van de burgemeester kan toch niet zot zijn, nietwaar? De mensen zouden zich vragen kunnen stellen... (sarcastisch) Peins jij dat dit erfelijk is, burgemeester?

ANDREAS: Pak die groenten en scheer je weg!

WANNES: Burgemeester toch! Ik hoor hier niet anders: scheer je weg! Maak dat je weg komt! (windt zich op) Sinds die fabriek naast mijn huizeke staat, heb ik het al duizend maal moeten horen!